

ПІСЛЯДИПЛОМНА ПІДГОТОВКА ІНТЕРНІВ-ІНФЕКЦІОНІСТІВ НА КАФЕДРІ ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОБ ЗАПОРІЗЬКОГО ДЕРЖАВНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Ю. Ю. Рябоконт, О. В. Рябоконт, В. Г. Савельєв, Т. Є. Оніщенко, О. О. Фурик, Д. А. Задирака

Запорізький державний медичний університет

Інтернатура є обов'язковою формою післядипломної підготовки лікаря, після закінчення якої вони отримують звання лікаря-інфекціоніста.

Інтернатура з інфекційних хвороб передбачає поглиблення теоретичних знань, розумінню загальних закономірностей інфекційного процесу та оволодіння відповідних практичних навиків.

Роль наставника, вчителя при підготовці лікаря-інфекціоніста є дуже важливою складовою. Поруч із наставником інтерн збагачується досвідом збору епідеміологічного анамнезу, уважного та детального огляду хворого, оцінці ступеню тяжкості перебігу хвороби.

При підготовці лікарів-інфекціоністів кафедра інфекційних хвороб використовує великий набір самих сучасних педагогічних технологій.

До найбільш ефективних технологій в підготовці майбутніх лікарів можна віднести диференційне, ігрове навчання та метод критичного мислення. Так, ціллю технології диференційного навчання є створення оптимальних умов для виявлення задатків, розвитку інтересів та здібностей. Сутність даного методу – це засвоєння програмного матеріалу на різних рівнях, але не нижче за обов'язковий (стандарт). Основне призначення диференційованих завдань складається в тому, щоб знаючи та враховуючи індивідуальні відмінності в навчальних можливостях студентів, забезпечити кожному з них оптимальні умови для формування пізнавальної діяльності. Механізм диференційної підготовки є метод індивідуального навчання. Ігрове навчання передбачає забезпечення особистісно-діяльного характеру засвоєння знань, навиків та вмій. Йому притаманні наступні риси: вільна розвиваюча діяльність, яку організує викладач, творча імпровізація, активна за своїм характером, емоційно напружена, свідомо діяльність. Висока активність, емоційне забарвлення визначають високу продуктивність навчання. Сутність навчання – це самостійна пізнавальна діяльність, що спрямована на пошук, обробку, засвоєння учбової інформації. І, врешті решт, найголовніший технологічний метод – навчання розвитку критичного мислення. Ціллю даного методу є забезпечити розвиток критичного мислення через інтерактивне включення студентів в навчальний процес. Інтерес до технології критичного мислення, як освітньої інновації, з'явився в Україні близько десяти років тому. В США та Канаді цей напрямок сучасної освіти розвивався майже півстоліття. Критичне мислення починало-

ся як перехід від навчання, що орієнтоване переважно на запам'ятовування, до навчання, яке спрямоване на розвиток самостійного свідомого мислення студентів. Важливішим аспектом критичного мислення є його відповідність вимогам демократизації освіти та суспільства. Фундаментальною ціллю сучасної освіти є не лише надання інформації студентам, але й розвиток критичного мислення. Освіта орієнтована на майбутнє, яке не може бути завідома визначеним, а отже першочерговим є розвиток того типу мислення, яке надає можливість адекватно оцінювати нові обставини і формувати стратегію подолання проблем, що можуть виникнути. Таким чином, розвиток критичного мислення становиться найбільш актуальним в оптимізації підготовки майбутніх спеціалістів, які будуть найбільш пристосовані до сучасних умов.

Перевірка засвоєння лікарями-інтернами розділів навчальної програми, оволодіння відповідними практичними навичками проводиться на основі положення про спеціалізацію (інтернатуру) випускників вищих медичних і фармацевтичних закладів освіти III-IV рівнів акредитації медичних факультетів університетів (розділ V).

Таким чином, навчання інтернів-інфекціоністів використовуються тільки сучасні педагогічні технології. Особливе значення в педагогіці віддають на кафедрі ролі тьютора, тобто консультанта, наставника, який допомагає майбутньому лікарю дотримуватись індивідуально складеного навчального плану.

Література.

1. Агапов, И. Г. Учимся продуктивно мыслить / И. Г. Агапов // Библиотечка журнала «Вестник образования». – 2001. – № 2. – 50 с.
2. Байденко В. И. Болонский процесс: структурная реформа высшего образования Европы / В. И. Байденко. – М.: Исследовательский центр проблем качества подготовки специалистов, 2002.
3. Кларин М.В. Инновации в мировой педагогике: обучение на основе исследования, игры и дискуссии / Кларин М.В. – Рига: НПЦ «Эксперимент», 1995. – 176 с.
4. Фридман Я. М. Проблемная организация учебного процесса / Я. М. Фридман, В. И. Маху. – М., 2003.
5. Шамова Т. И. Управление образовательным процессом в адаптивной школе / Т.И. Шамова, Т.М. Давыденко. – М.: Центр «Педагогический поиск», 2001. – 384 с.

ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ НАВЧАННЯ В ЗАОЧНІЙ ІНТЕРНАТУРІ ЗА СПЕЦІАЛЬНІСТЮ «ХІРУРГІЯ»

С. І. Саволюк, М. М. Гвоздяк, Р. О. Балацький

Національна медична академія післядипломної освіти імені П. Л. Шупика, м. Київ

Вступ. Термін навчання в інтернатурі за спеціальністю «Хірургія» становить 33 місяці, з яких згідно типової та робочої навчальної програми тривалість очного навчального процесу на профільній кафедрі та за суміжними

спеціальностями становить 12 місяців, а заочного стажування на клінічних базах – 21 місяць.

Основна частина. Завданням очної інтернатури є максимальне інформаційне насичення навчання, підви-